

SEIRENÕUKOGU istungi protokoll nr 8-4.2/13/2

Tallinn

19.02.2013

Keskkonnaministeerium, kl 12.30-14.00

Juhatas Harry Liiv

Protokollis Eda Andresmaa

Osalesid: Irja Alakivi, Ena Poltimäe, Anto Raukas, Leo Saare, Jalmar Mandel, Reet Talkop, Mari Sepp.

PÄEVAKORD:

1. Ülevaade kavandatavast keskkonnaseisundi hindamisega seonduvate funktsioonide ümberkorraldamisest
2. Seirenõukogu töökorraldus ja ülesanded tulevikus

1. Ülevaade kavandatavast keskkonnaseisundi hindamisega seonduvate funktsioonide ümberkorraldamisest

Keskkonnaministeeriumi (KKM) analüüsi- ja planeerimisosakonna peaspetsialist Mari Sepp andis ülevaate kavandatavast keskkonnaseire ja keskkonnaseisundi hindamise reorganiseerimisest KKM-i haldusalas (vt protokollis lisa 1). Ümberkorraldamise põhjendused ja eeldatav ajakava on esitatud protokollis lisas 2 toodud memos.

Hetkel on keskkonnaseire ja -seisundi hindamine jaotunud erinevate asutuste vahel. Projekti „Keskkonnaministeeriumi ja valitsemisala seirekorralduse analüüs“ (KEKO projekt) raames tehtud analüüsi põhjal on peetud otstarbekaks luua uus asutus Eesti Meteoroloogia ja Hüdroloogia Instituudi (EMHI), Keskkonnateabe Keskuse (KTK) ja Keskkonnaameti (KKA) riikliku keskkonnaseire programmi täitmiseks seonduvate tegevuste koondamiseks.

Mõned seirenõukogu liikmed (A.Raukas, I.Alakivi, E.Poltimäe) märkisid järgneva arutelu käigus, et uue asutuse loomise tähtaeg 1. mai 2013.a on ebareaalne, kui soovitakse läbimõtestatud ja kvaliteetset tulemust. Otstarbekam oleks tähtaeg lükata sügisesse või 1. jaanuarile 2014, mis võimaldaks veidi rahulikumas tempos tegevusi kaaluda ja planeerida ning uue asutuse eelarvevajadusi analüüsida.

KTK-d reorganiseeriti alles hiljuti, samuti lähevad nende it-süsteemid 1. maist 2013 Keskkonnaministeeriumi Infotehnoloogiakeskusesse (KEMIT), mistõttu asutuse korduv reformimine lühikese aja jooksul võib halvata selle tööd ja seada ohtu praegustegi kohustuste täitmise (nt rahvusvaheline aruandlus vmt). Ka Keskkonnaameti looduskaitse tegevused nii seires kui kaitsekorralduslikus tegevuses on tihedalt integreerunud, mistõttu nende lahutamine erinevatesse asutustes ei tundu olema põhjendatud.

I.Alakivi avaldas kahtlust, et Keskkonnaministeerium riikliku keskkonnaseire programmi üldkoordineerijana soovib enda rolli vähendada ning seadusest ja põhimäärusest tulenevad kohustused suunata allasutusele.

A.Raukas juhtis tähelepanu, et pole tehtud sisulist (mõjude), majandusliku põhjendatuse ega riskianalüüsi, mida kavandatav asutuste liitmine endaga kaasa toob (nt inimeste lahkumise tõttu tekkiv võimalik alamehitatus, milline saab olema uue asutuse koosseis, kulude kokkuhoid vs

nende kasv jmt). Ta rõhutas, et reformikava on toores nii rahade, personaalia kui funktsioonide poolest ning ilma tulevaste juhtideta ei saa asutust reformida - oluline on, et ka nemad oleks juba reorganiseerimisprotsessi kaasatud ja saaksid loodavat asutust kujundada ka oma visiooni alusel.

H.Liiv selgitas, et reformiplaani tutvustati ja arutati Keskkonnaministeeriumis 07.02.2013.a toimunud koosolekul, kus otsustati, et algatatakse uue hallatava riigiasutuse loomine riikliku keskkonnaseire programmi täitmise, aruannete koostamise, keskkonnaseisundile hinnangute andmise ja ilmaprognooside koostamise funktsioonide koondamiseks.

M.Sepp täiendas, et uue asutuse loomiseks ja tema funktsioonide mõtestamiseks on moodustatud reformitavate asutuste juhtidest ja spetsialistidest töörühm, kes tegeleb uue asutuse struktuuri, töökorralduse ja funktsioonide määratlemisega. Samuti jätkub sellealane töö pärast 1. maid, mis on vaid vahetähtjaks.

Seirenõukogu rõhutas, et riikliku keskkonnaseire programmi restruktureerimise eest (lisa 1 esitatud uue asutuse ülesandena pärast 1.maid 2013), kui see vajalikuks osutub, vastutab seire üldkoordineerijana Keskkonnaministeerium, mitte allasutus.

2. Seirenõukogu töökorraldus ja ülesanded tulevikus

Seoses keskkonnaseire seaduse muutmise ja keskkonnaseire struktuurse reformiga tuleb uuendada ka seirenõukogu ülesandeid. Kui praegu on seirenõukogu ülesanded reguleeritud keskkonnaseire seaduses, siis tulevikus on need kavas sätestada keskkonnaministri määruses. Keskkonnakorralduse analüüsi (KEKO) projekti aruandes tehti ettepanekuid ka seirenõukogu rolli muutmise osas, koosolekul arutati ettepanekuid ja otsustati:

- Seirenõukogu peaks neutraalse ja nõuandva üksusena jätkama ka edaspidi, tema võimalik töökord on ettepanekuna esitatud protokollis lisa 3.
- Mitte toetada KEKO projektis tehtud ettepanekut luua statsionaarsed valdkondlikud nõukogud, vaid kasutada ära juba tegutsevate valdkondlike komisjonide potentsiaali (nt veemajanduskomisjon, põhjaveekomisjon, liigitegevuskavade komisjon vmt). Vastavalt vajadusele saab kokku kutsuda ekspertkogusid või -rühmi konkreetseid probleeme või valdkonna arendusvajadusi arutama. See annaks vajaliku paindlikkuse erinevate teemade käsitlemisel, arvestades erinevate allprogrammide vajaduste ja nõutud ajagraafikutega (nt õigusaktist tulenev tähtaeg võib lühiajaliselt väga suure töökoormuse tekitada).
- Kui suurendada seirenõukogu ülesandeid (nt investeringuprojektidele hinnangute andmine vmt), tuleks kaaluda väljapoolt Keskkonnaministeeriumi haldusala olevate seirenõukogu liikmete töö tasustamist analoogselt muude KKMis töötavate komisjonide liikmetega (nt põhjaveekomisjon, maavarade komisjon vm). Ka transpordikulud võiks piletite alusel väljapoolt Tallinna tulevatele seirenõukogu liikmetele hüvitada.

Seirenõukogu otsustas: seirenõukogu esimees tutvustab KKMis juhtkonnale seirenõukogu võimalikku uut töökorda (vt protokollis lisa 3).

Digitaalselt allkirjastatud

Harry Liiv
Seirenõukogu esimees

Digitaalselt allkirjastatud

Eda Andresmaa
Protokollija

LISAD:

1. M.Sepa ettekanne „Keskkonnaseisundi hindamisega seotud funktsioonide ümberkorraldamine Keskkonnaministeeriumi haldusalas“
2. Memo „Keskkonnaseisundi hindamisega seotud funktsioonide ümberkorraldamine.“
3. Seirenõukogu töökorra ettepanek